

РЕШЕНИЕ

№ 5385

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2127** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. И. Ч. с ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица] срещу Решение № 2153-21-36/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2361/30.12.2019 г. на И. И. Ч. срещу Разпореждане № [ЕГН]/2 от 09.12.2019 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване като неоснователна.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон. Според жалбоподателя неправилно пенсионният орган е изчислил осигурителният му доход, вследствие на което неправилно е определен индивидуалният му коефициент по чл.70 ал.8 и ал.9 от КСО и размерът на пенсията му за осигурителен стаж и възраст. Моли решението да бъде отменено и съдът да се произнесе по същество, като определи правилният съгласно изискванията на КСО, размер на пенсията.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Г., която поддържа подадената жалба. Моли да бъде отменено оспореното решение, Претендира разноски. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление с вх. № 2113-21-2793/11.04.2019 г. И. И. Ч. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е представил изискуемите съгласно чл. 2 от НПОС документи за преценка на правото на пенсия, изчерпателно изброени и приложени към заявлението.

С Разпореждане №[ЕГН]/2 от 21.06.2019г.на Ръководителя на „ПО“ при ТП на НОИ С. град /лист 101 от делото/, за жалбоподателя е определена пенсия в размер на 1173,88 лева, при посочен индивидуален коефициент по чл.70 ал.9 изречение първо и второ от КСО в размер на 2,5491 и общ осигурителен доход за периода 01.01.2000г.-18.03.2019г. в размер на 310 943,13 лева. Въз основа на представените документи длъжностното лице по пенсионното осигуряване е зачело осигурителен стаж от 42 години, 05 месеца и 16 дни от трета категория труд.

Жалбоподателят е депозирал жалба с вх.№ 1012-21-2142/27.11.2019г. срещу цитираното разпореждане №[ЕГН] от 21.06.2019г.на Ръководителя на „ПО“ /лист 106-110 от делото/.

С Разпореждане № [ЕГН]/09.12.2019г. на Ръководител „ПО“е поправено Разпореждане№[ЕГН]/2/21.062019г., относно верният осигурителен доход, индивидуален коефициент и размер на пенсията, като е изменена личната пенсия на жалбоподателя за осигурителен стаж и възраст от 19.03.2000г. пожизнено по чл.99 ал.1 т.2 от КСО. Със същото разпореждане е определен индивидуален коефициент по чл.70 ал.9 изр. първо и второ в размер на -2,5762 при същият осигурителен стаж, като размерът на пенсията на жалбоподателя е определен на 1 186,36 лева. В разпореждането е посочено, че общият осигурителен доход на жалбоподателя за периода 01.01.2000г-18.03.2019г. е в размер на 312 556,85 лева.

Издаденото разпореждане е оспорено по административен ред, като по подадената жалба директорът на ТП на НОИ-С. град се е произнесъл с Решение № 2153-21-36/20.02.2020 г., с което е оставил жалбата на г-н Ч. без уважение.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени и приети писмени доказателства, удостоверяващи осигурителния му доход, а именно – разпечатки от профила му на интернет сайта на НОИ за 2000 до 2019г., съдържащи данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО. Отделно от това са представени и приети документи, издадени от съответните му осигурители, удостоверяващи брутното му трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски – удостоверения образец УП-2. Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице имащо правен интерес и срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 2 от КСО – директорът на ТП на НОИ-С. град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган – длъжностно лице, на което е възложено ръководство по „Пенсионно осигуряване, определено със Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП на НОИ –С. град

Решението, както и разпореждането, отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК.

Издадени са в законоустановената писмена форма и са мотивирани.

При издаването им са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта.

Административният орган не е обсъдил в пълнота всички писмени доказателства от пенсионната преписка на жалбоподателя и не ги е подложил на внимателен анализ, което обстоятелство е довело до неправилно изчисляване на общия осигурителния доход на И. И. Ч., а впоследствие и до неправилно определен индивидуален коефициент съгласно чл.70 ал.8 и ал.9 от КСО. По силата на ал.8, изр.първо, за пенсиите отпуснати с начална дата след 31.12.2018г., какъвто е и конкретния случай на жалбоподателя, индивидуалният коефициент се изчислява от осигурителния доход на лицето за периода след 31.12.1999г. до датата на отпускане на пенсията, но за период не по –малък от 36 месеца. Съгласно ал.9, индивидуалният коефициент по ал.8 се изчислява, като сборът на месечните съотношения между осигурителния доход на лицето за месеца и средният осигурителен доход за страната за същия месец, се раздели на сбора от съотношенията между броя на работните дни през месеца – през всички месеци, участващи при изчисляване на индивидуалния коефициент. Отработените часове от лицето, се изчисляват пропорционално на законоустановеното работно време. Индивидуалният коефициент не може да надхвърля средноаритметичната стойност на месечните съотношения между максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със ЗБДОО за съответната година, и средният месечен осигурителен доход за страната – за месеците след 31.12.1999г., участващи при изчисляването на индивидуалния коефициент.

Несъмнено за определяне на точния размер на индивидуалния коефициент на жалбоподателя, има значение и точно и коректно определеният размер на осигурителния му доход за периода от 01.01.2000г. – 18.03.2019г. Именно в това се състои възражението на жалбоподателя Ч., че осигурителния му доход е занижен и то съответно за 2002г., 2003г., 2004г. и 2008г.

Между страните не се спори, относно така определеният осигурителен стаж и този факт, съдът приема за безспорен.

За да определи осигурителния доход и индивидуалният коефициент на жалбоподателя по чл.70 ал.8 и ал.9 от КСО, ръководителят по ПО си е послужил с данните, подадени по чл.40 от НПОС и представени от осигурителите в регистъра на осигурените лица. Въз основа на тези данни общият осигурителен доход на жалбоподателя и индивидуалният му коефициент е изчислен „автоматично“, така както е отбелязал административният орган, издал оспореният акт и е определен в общ размер на 312 556,85 лева. , съответно индивидуалният коефициент – 2,5762.

Съгласно чл.40 ал.2 от НПОС (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 2 от 2010 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2012 г., в сила от 01.01.2012 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2013 г., в сила от 09.04.2013 г./осигурителния доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Осигурителния доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ.

Съгласно чл. 1, ал. 1 НПОС пенсиите и добавките към тях се отпускат и изплащат въз

основа на писмено заявление по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ), към което се прилагат всички необходими оригинални документи. Както вече по посочено, към заявлението на жалбоподателя, са представени трудови книжки, служебна книжка, военно отчетна книжка, удостоверения образец –УП2.

По силата на чл. 35 АПК и чл. 36 АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, преди да пристъпи към издаването на индивидуалния административен акт и по отношение, на които следва да обсъди обясненията и възраженията на страната, да събере служебно доказателства. В конкретния случай, изобщо не са взети под внимание възраженията на жалбоподателя и посочените от него данни, въз основа на които претендира общ осигурителен доход в по –висок размер. От административният орган, не са изчерпани всички възможни начини за установяване на осигурителния доход на заявителя, фактичката обстановка по случая не е установена точно и ясно, а мотивите към актовете са непълни. /В този смисъл е и Решение № 4582 от 16.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13625/2019 г., VI о., докладчик съдията Сибила С./

Съгласно чл.1 ал.5 от НПОС (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2001 г., изм. и доп., бр. 48 от 2006 г., изм., бр. 15 от 2007 г., бр. 33 от 2013 г., в сила от 9.04.2013 г., бр. 17 от 2016 г., изм. и доп., бр. 29 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 40 от 2019 г., в сила от 1.01.2019

г., а относно израза "по реда на ЗЕУ" - в сила от 10.10.2019 г.) при прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) уведомява лицето за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор на посочен точен адрес или по електронен път по реда на ЗЕУ в 15-дневен срок. Когато в едномесечен срок от датата на уведомяването те не са отстранени, а за пенсиите при прилагане на международен договор, по който Република България е страна или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, в двумесечен срок, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 КСО издава разпореждане въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест се носи от административния орган, който трябва да установи съществуването на фактичките основания, посочени в акта, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Безспорно е, че удостоверение образец УП-2 е официален удостоверителен документ за осигурителния доход на осигуреното лице и е предназначено да послужи в производството по отпускане или преизчисляване на пенсия. В удостоверението се посочват полученото брутно трудово възнаграждение и други доходи от трудова дейност, върху които се изчисляват и внасят осигурителни вноски, за лицата, осигурени по реда на чл. 4, ал. 1 КСО във вр. чл. 1, ал. 2 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите върху които се правят осигурителни вноски. Удостоверението за осигурителен доход (обр. УП-2) се издава въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд, съгласно чл. 40, ал. 3 НПОС. В случаите, когато тези документи липсват, осигурителите или техните правоприменници по изключение могат да издават удостоверения обр. УП-2 и въз основа на други автентични документи, щом те

съдържат достатъчно данни за осигурителния доход (чл. 40, ал. 5 НПОС). Основното законоустановено изискване е в тези други автентични документи да се съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и за осигурителния доход на лицето. В съответствие с периодите, за които се отнасят, в зависимост от начина на изготвяне на първичната отчетна документация в различните ведомства и предприятия, тези документи са различни – съхранени данни от електронна обработка на информацията, фишове за изплатено трудово възнаграждение (осигурителен доход), разписки за изплащане на възнаграждения, награждавания, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд и други.

В административното производство, тези документи са пренебрегнати от административния орган, като размерът на осигурителния доход е определен единствено въз основа на данните, подадени по чл.40 от НПОС и представени от осигурителите в регистъра на осигурените лица. Както вече бе посочено, представените от жалбоподателя към заявлението му за пенсиониране документи, удостоверяващи стажът и осигурителния му доход са официални удостоверителни документи и са предназначени да бъдат представени пред пенсионния орган, именно с цел определяне размерът на общия осигурителен стаж и на общия осигурителен доход. Като не е взел под внимание, именно данните от цитираните официални документи и не ги е обсъдил и анализирал заедно и поотделно с данните от регистъра на осигурените лица, административният орган не е изяснил безспорно размерът на осигурителния доход на жалбоподателя и го е определил неправилно, а е разполагал със законово предоставената му възможност за това, предвидена в чл.12 ал.1 от НПОС.

Съгласно чл. Чл. 12. ал.1 /в приложимата му редакция/ от НПОС Органът, издал разпореждането за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, възобновяване, прекратяване или възстановяване на пенсиите и добавките към тях, както и за възстановяване на неправилно изплатени суми за пенсии, може да го поправя, изменя или отменя, когато са констатирани:

1. явни фактически грешки;
2. технически грешки - неправилно определяне на пенсията поради аритметични грешки в сборовете на осигурителния (трудовия) стаж, трудовото възнаграждение (осигурителния доход), погрешно изчислен размер или грешки, допуснати при подаване на данни за електронна обработка на информацията;
3. пропуски - не са взети предвид представени документи, имащи значение за определяне размера на пенсията;
4. основанията по чл. 99 КСО.

Именно за установяване общият размер на осигурителния доход на жалбоподателя и изчисляване на индивидуалния му коефициент по чл.70 ал.8 и ал.9 от КСО към момента на подаване на заявлението му за пенсиониране, съдът е приел заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Експертизата е приета от съда, като същата е оспорена по същество от ответника по делото. Последният счита, че не следва да се кредитира, тъй като единствено коректни следва да се считат данните, подадени по реда на чл.40 от НПОС.

Съдът цени експертното заключение и го кредитира изцяло, като обективно и задълбочено изготвено въз основа на всички писмени доказателства, приети в хода на съдебното производство и в съответствие с приложените към него разпечатки с общодостъпна информация за средномесечен осигурителен доход

за страната, обявен от НОИ и таблица за размерът на осигурителните вноски и осигурителния доход за ДОО на самоосигуряващите се лица. Както правилно е отбелязал в писмените си бележки процесуалният представител на жалбоподателя, всички писмени доказателства са представени от жалбоподателя още в административното производство. Според заключението на вещото лице общият размер на осигурителния доход на жалбоподателя за процесния период по календарни години от 2000г. до 2019г./вкл./ , за целия осигурителен период от 19 години 2 месеца и 18 дни, през който осигурителния му стаж е непрекъснат е в размер на 317 056,98 лева. При този осигурителен доход и съгласно чл.70 ал.9 от КСО според вещото лице, индивидуалният коефициент е в размер на 2,64387. Пълният размер на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст при така определения общ осигурителен доход и индивидуален коефициент на г-н Ч. е в размер на 1 217, 84 лева. Месечната разлика между дължимата пенсия при условието на ограничение до 1200 лева на основание параграф 6 ал.1 Преходните и заключителни разпоредби на КСО и фактически разплащаната пенсия след 01.07.2019г. е 1 186,36 лева е 13 ,64 лева. В експертната последователно и мотивирано е обяснена методиката на изчисляване на индивидуалния коефициент, което изцяло кореспондира с изискванията на материалния закон- КСО и НПОС.

С оглед на всичко изложено, неправилни са изводите, изложени в решението на директора на ТП на НОИ-С. град, относно така определеният размер на пенсията за ОСВ на И. И. Ч. .

Административният орган е следвало да съобрази всички писмени доказателства, съдържащи се в пенсионната преписка, включително и издадените и приложени от жалбоподателя удостоверения образец УП-2, въз основа, на които да определи общият размер на осигурителния доход за процесния период. След като не се е съобразил с тези писмени доказателства, директорът на ТП на НОИ –С. град незаконосъобразно е определил размерът на общия осигурителен доход на жалбоподателя за периода 01.01.2000г-18.03.2019г.

С оглед изложеното, оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени. Предвид обстоятелството, че определяне размерът на пенсията не е от компетентността на съда, а на пенсионния орган в ТП на НОИ С. –град, съдът на основание чл.173 ал.2 от АПК не може да се произнесе по същество, относно този въпрос, преписката следва да бъде върната на пенсионния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.143 ал.1 от АПК, разноски се дължат на жалбоподателя, които своевременно са заявени от неговия процесуален представител - адв. Г. и са в размер на 100 лева, заплатено в брой адвокатско възнаграждение и 667,95 лева за вещо лице, общ в размер на 767,95 лева. Същите следва да бъдат присъдени в полза на

жалбоподателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд
София – град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. И. Ч. с ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място], [улица] Решение № 2153-21-36/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-2361/30.12.2019 г. на И. И. Ч., както и Разпореждане № [ЕГН]/2 от 09.12.2019 г. на длъжностно лице –Ръководител „ ПО“ в ТП на НОИ –С. град

ВРЪЩА преписката на компетентния административен орган в ТП на НОИ – С. - град за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя И. И. Ч. с вх. № 2113-21-2793/11.04.2019 г., при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ-С. град да заплати на И. И. Ч. ЕГН [ЕГН] сумата от 767,95 лв. /седемстотин шестесет и седем лева и деведесет и пет стотинки/, представляваща адвокатско възнаграждение за осъщественото в производството процесуално представителство и депозит за вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: